

The background of the image shows a crowd of people at night, with their hands raised in the air. The scene is illuminated by warm, orange light, likely from city lights or a sunset. The people are silhouetted against the bright background. The text is overlaid on the top half of the image.

ХВАЛЕНИЕ, ПОКЛОНЕНИЕ, БЛАГОДАРЕНИЕ

НИКОЛА ДИМИТРОВ

Хваление, поклонение и благодарение

Понеже не съм музикант, не мога да говоря за хвалението и поклонението като музикално изкуство на сцената. Но, бих искал да говоря за хвалението и поклонението като начин на живот за всеки християнин, който начин на живот отключва всяко останало духовно, емоционално и материално благословение.

Искате ли да бъдете благословени духовно? Да имате простор на душата? Да имате мир? Да усещате удовлетворение от живота си? Дори и материално, искате ли да бъдете благословени с Божието благословение? Хвалението и поклонението са ключът. Нека видим защо.

Днес има два вида християни, що се отнася до служението към Бога.

Първият вид служат на Бога по закон, по задължение, или поради страх от наказание. Ходенето на църква за тях е като старозаветното ходене в скиинята на Мойсей. В Стария завет, понеже хората отказаха да

бъдат царе и свещеници, както Бог искаше, наложи се Бог им даде Закон и да каже на Мойсей да построи скиния (шатра, палатка, подвижен храм), където всеки, който съгреша в нещо да може да дойде и да принесе животно в жертва за греха си и така грехът им да бъде покрит до следващия път. Естествено, всички съгрешаваха.

Скинията на Мойсей

Тя се състоеше от:

- **Външен двор** (където се колежа животните и се принасяха в жертва - място, където всички идваха да се покаяват, да жертват, да се оплакват, да се самосъжالياват, да търсят утеха и т.н. Прилича ли ви на църквата днес?),

- **Свято място** (в което служеха само свещениците - пастори, лидери, специално място, но пак в скинията на Мойсей. Прилича ли ви на църквата днес?)
и

- **Пресвято място** (където само първосвещеникът можеше да влезе веднъж годишно - най-важният, най-

големият, който е с връзки. Прилича ли ви на църквата днес?).

Много християни днес отиваме при Бога само защото чувстваме вина, че сме съгрешили и гледаме на Бога като на скинията на Мойсей - правила, закони, постановления, жертви за грях, покаяние, вътрешен тормоз, несигурност дали Бог ни приема и т.н. Поради това ние не сме по-свободни от всички останали роби на греха, от всички останали роби на системата, от всички останали роби на света, от всички останали роби на Вавилон, от всички останали роби на Египет. Водим се вярващи, но за нас Бог е просто един морален Закон, който ние знаем много добре, че не можем да изпълним и затова, поради страх, сме винаги вързани.

Това избива в две посоки, които са противоположни една на друга (това са все още първият вид християни):

- или като християни влизаме в осъждение и религиозна ритуалност, опитвайки се постоянно да угодим на Бога според Закона (Господи, **трябва** да чета, **трябва** да се моля, **трябва** а ходя на Църква, **трябва** да внимавам да не съгрешавам...)

- или, като християни, знаейки, че така и така не можем да изпълним моралния закон, решаваме да живеем като светски хора, да копнеем за нещата, за които света копнее, да правим всичко, което и другите светски хора правят и т.н.
(Господи, не ми се получава, харесва ми света и нещата на света, искам да живея, искам да се наслаждавам на живота, искам да не ме занимава никой с никаква отговорност - ще дойда при Тебе преди да умра, сега ми се живее.)

Голяма част от християните днес сме по този начин. Ако ни питаш дали сме християни, ще кажем: „Да“, но отстрани погледнато, нищо в живота ни не разкрива християнството такова, каквото Библията и по-специфично Новият завет, описват. Защо? Защото живеем в скинията на Мойсей. Присъствието на Бога беше в тази Скиния, но това не беше Божията съвършена воля.

В продължение на хиляди години Израел служеше по този фалшив начин на Бога, от страх, от объркване, от срам, в грях, без сила, без благодат, без способност да победят злото в живота си. И винаги, когато съгрешаваха, тичаха към скинията на Мойсей, за да се покрие външно греха им.

Давид

В един момент, обаче, се появи един цар по Божието сърце (помнете, Бог искаше целият Израел да бъдат царе и свещеници, но те отказаха и затова Бог им даде Закона) - цар Давид, който реши да премести Божия ковчег (символ на Божието Присъствие), от скинията на Мойсей, в една друга скиния, която той сам беше построил.

Представете си само - никой цар не беше над закона на Мойсей, който закон трябваше да се спазва стриктно, но този човек успя да види пророчески, че Божието сърце никога не е било жадно за жертви, приноси и осъждение, а за **хваление и поклонение**. Затова Давид построи скиния, наречена скинията на Давид, в която той постави Божието Присъствие и както в Мойсеевата скиния имаше служители, левити, които да принасят жертви, да спазват закона и т.н., така Давид постави в своята скиния служители, които обаче трябваше да пеят, да свирят, да пророкуват, да се молят и да служат на Бога (не на хората), 24 часа в денонощието, на смени.

Това са **вторият вид** християни. Давид заявяваше, че Божието Присъствие не е в ритуалността, религиозността, страха и

осъждението изискващо постоянно покаяние, а е в сърцето изпълнено с хваление и поклонение, понеже обичаме Бога.

Ако хвалението и поклонението станат начин на живот за всеки от нас, това ще отключи всяко останало духовно, емоционално и материално благословение.

- Защо ще отключи всяко останало духовно, емоционално и материално благословение? Защото изведнъж фокусът ще се премести, от това да служим на хора и да се мъчим религиозно да угаждаме на църквата, към това да хвалим и величаем Бога и така Той ще започне да се намесва в живота ни и да го подрежда, включително и служението и отношението ни към църквата.

- Защо ще отключи всяко останало духовно, емоционално и материално благословение? Защото Божието Присъствие е там, където хората Го хвалят и Му се покланят.

- Защо ще отключи всяко останало духовно, емоционално и материално благословение? Защото Бог се възцарява в Израилевите хваления.

- Защо ще отключи всяко останало духовно, емоционално и материално благословение? Защото Исус каза: *„жертва и принос Ти не си поискал, но приготвил Си Ми тяло - ето идвам да изпълня волята Ти, Господи“* - волята да служи, да пея, да хваля, да се покланям, да свиря, да пророкувам, да използвам дарбите и талантите си, да се моля за болните, да превързвам сърцесъкрушените, да пускам на свобода пленниците, да отварям вратите на затвора и т.н.

Когато влезем в призива си на хвалители и поклонници, ние също ставаме част от Давидовата скиния. Тогава ще разберем, че Бог не иска жертви и приноси, а **сърца**, които да копнеят да Му служат с всичко, което Той е поставил в тях. Те ще искат да скачат, да се радват, да Го хвалят, да танцуват, да пророкуват, да се молят, да полагат ръце, да помагат, да се включват, да свирят, да пеят, да използват дарбите и талантите си.

Давидовата скиния

1). Когато сме част от Давидовата скиния ние ще функционираме в призива си:

1 Летописи 25:1 *При това, Давид и военачалниците определиха за службата някои от Асафовите, Емановите и Едутоновите синове да пророкуват с арфи, с псалтири и с кимвали.*

Не просто свирене, а пророческо служение във всяка област – гледане в Духа, прозрение, мечтаене, фокусиране.

2). Когато сме част от Давидовата скиния ние ще имаме Божието присъствие сред нас:

Откровение 21:3 *И чух силен глас от небето да казва: „Ето скинията на Бога е сред хората. Той ще живее с тях, те ще бъдат Негов народ, а Сам Бог ще бъде с тях – техен Бог.“*

3). Когато сме част от Давидовата скиния ние ще побеждаваме:

Псалми 27:4-6 *Едно нещо съм поискал от Господа, това ще търся, - Да живея в дома Господен през всичките дни на живота си. За да гледам привлекателността на Господа. И да Го търся в храма Му. Защото в зъл ден ще ме скрие под покрива Си, Ще ме покрие в скривалището на шатъра Си, Ще ме*

издигне на канара. Тогава главата ми ще се издигне над враговете, които ме обкръжават; и аз ще принеса хвалебни жертви в Неговата скиния, ще пея и ще възпявам Господа.

4). Когато сме част от Давидовата скиния ние ще печелим души, чудотворно:

Деяния 15:16-17 След това ще се обърна и ще възстановя падналата Давидова скиния, ще възстановя каквото е разрушено в нея и ще я изправа, за да потърсят Господа останалите хора и всички народи, назовани с Моето име', казва Господ, Който върши всичко това.

Нека и ние бъдем като Давид, който толкова жадуваше за Божието Присъствие (той каза: *както еленът пъхти за водните потоци, така душата ми жадува за Тебе, О, Боже*), дотолкова беше гладен за Бога, че,

- във време когато **всички** слушаха Мойсей (до ден днешен за немесианските евреи Мойсей е по-важен от Исус),

- във време, когато **всички** спазваха закона на Мойсей стриктно,

- във време, когато **всички** ходеха
единствено в скиинята на Мойсей, за да се
изповядват и да приемат прошка на
греховете си, външно,

- във време, когато **всички** служеха на
Бога по задължение или от страх да не
сгрешат,

Давид реши, че на Бог не Му трябват жертви,
приноси и всеизгаряния, а че Той е дал на
хората **тяло**:

- което означава, че Бог им е дал **крака**, за
да скачат и да Го хвалят.

- което означава, че Бог им е дал **ръце**, за
да ги издигат към Него.

- което означава, че Бог им е дал **уста**, за
да Го хвалят, за да говорят за Него, за да
проповядват, за да пророкуват, за да се
молят.

- което означава, че Бог им е дал **очи**, за
да гледат Неговата привлекателност.

- което означава, че Бог им е дал **уши**, за
да слушат Неговия глас.

- което означава, че Бог им е дал **сърце**, за да го посветят на Бога и да го пазят от всичко светско и демонично.

Затова Давид реши, че Божието Присъствие се достига не като живеем светски живот и после се покаяваме и ходим на църква, след което пак живеем светски живот и после пак се покаяваме и ходим на църква, а чрез живот на истинско и искрено хваление, поклонение и благодарение. Затова Давид направи една **друга** скиния - скинията на Давид, в която единственото, което всички служители, които той определи правеха беше да хвалят Бога, да Му се покланят и да Му благодарят по 24 часа в денонощието.

- Това, което Давид направи отключи пророческото измерение в живота на тези хора. Искате ли да виждате в Духа? Искате ли да бъдете пророчески? Приемете на сериозно призива си да хвалите, издигате, покланяте, величавате и благодарите на Бога.

- Това, което Давид направи отключи дарбите на Духа, в Стария завет. Музикантите започнаха да пророкуват с инструментите си. Поклонниците започнаха да пророкуват с гласовете си. Искате ли да служите на Бога? Искате ли служението ви да бъде пророческо?

Приемете на сериозно призова си да хвалите, издигате, покланяте, величавате и благодарите на Бога.

- Това, което Давид направи е, че Бог започна да получава хвалата дължима на името Му, за първи път от 3000 години, представяте ли си? Искате ли да бъдете креативни в това да благославяте Бога? Приемете на сериозно призова си да хвалите, издигате, покланяте, величавате и благодарите на Бога.

- Това, което Давид направи накара Бог да започне да сравнява всички останали, от тогава нататък, със слугата Си, Давид, който беше човек по Божието сърце. Бог започва да набляга повече не на заповеди, постановления и закони, а на сърцето. Един човек, поради глада си, обърна цялата система. Искате ли и вас Бог да ви познава по име? Приемете на сериозно призова си да хвалите, издигате, покланяте, величавате и благодарите на Бога.

- Бог не само прие скинията на Давид в неговото време, ами тя стана вече нарицателно за Божието присъствие и помазание, което докарва Бога, което говори за глада на Давид да иска и да търси от Господа едно нещо:

Псалми 27:4-6 *Да живея в дома Господен през всичките дни на живота си. За да гледам привлекателността на Господа. И да Го търся в храма Му. Защото в зъл ден ще ме скрие под покроба Си, Ще ме покрие в скривалището на шатъра Си, Ще ме издигне на канара. Тогава главата ми ще се издигне над враговете, които ме обкръжават; и аз ще принеса хвалебни жертви в Неговата скиния, ще пея и ще възпявам Господа*

- В Новия Завет Бог казва на много места, особено в книгата Евреи, че скинията на Мойсей (служението по плът) беше сянка, временно, временно решение, земно решение, пречка за истинската скиния, преобраз:

Евреи 9 И наистина, в първия завет имаше разпоредби за богослужение и светилището беше земно. Тогава скинията беше устроена така: в първата ѝ част бяха светилникът, масата и хлябовете на предложението. Тази част се нарича „Светая“. А зад втората завеса беше онази част от скинията, която се нарича „Светая Светих“. Там се намираха златният кадилен жертвеник и обкованият от всички страни със злато ковчег на

Завета, в който се намираха златната стомна с манна, покаралият жезъл на Аарон и скрижалите на завета, а над него херувими на славата разпростираха криле над очистилицето. За тези неща сега няма нужда да се говори подробно. При това устройство на скинията в първата ѝ част свещениците влизат постоянно, когато извършват богослужения, а във втората част влиза веднъж в годината само първосвещеникът, и то с кръв, която принася за себе си и за опрощаване греховете на народа, извършени по незнание. Чрез това Светият Дух показва, че докато стои предишната скиния, още не е отворен достъпът до небесното светилище. Но това е само предобраз на сегашното време, когато се принасят дарове и жертви, които не могат да направят приносителя вътрешно чист, понеже те са само ястия и пития, различни умивания и телесни обреди, установени, докато дойде по-доброто.

Скинията днес

Кое е **по-доброто**? Скинията на Давид да бъде възстановена, за да могат **всички** хора да потърсят Господа отново. Кога **всички** хора ще потърсят Господа отново? Когато ние започнем да **хвалим** Господа, когато ние започнем да се **покланяме** на Господа, когато ние започнем да **благодарим** на Господа, когато ние започнем да **търсим** едно нещо - да бъдем в Дома на Господа, когато ние отворим **сърцето** си и не Му служим по задължение, а понеже Го обичаме.

Отново Евреи 9, продължаваме с пасажа:

*Но Христос, Който дойде като
Първосвещеник на бъдещите блага, с по-
велика и по-съвършена скиния,
неръкотворна, тоест не от сътворения
свят, Влезе веднъж завинаги в небесното
светилище не с кръв от козли и телета,
а със Своята кръв и осигури вечно
изкупление за нас. Защото ако кръвта
от козли и бикове и пепелта от телица
чрез поръсване осветяват осквернените,
за да бъдат телесно чисти, колко повече
кръвта на Христос, Който чрез Светия
Дух принесе Себе Си в жертва,
безупречен пред Бога, ще очисти*

съвестта ни от мъртви дела, за да служим на живия и истинския Бог! И затова Той е Посредник на нов завет, та въз основа на смъртта Му, настъпила за изкупване на нарушенията по време на първия завет, призованите да получат обещаното вечно наследство. Където има завещание, трябва да е настъпила смъртта на завещателя, понеже едно завещание добива сила само след смърт. То няма никога сила, докато е жив завещателят. Поради това и първият завет бе потвърден с кръв. Защото Мойсей, след като възвести всички заповеди от закона пред целия народ, взе кръвта на телетата и козлите, смесена с вода, и като използва червена вълна и исоп, поръси както самата книга, така и целия народ с думите: „Това е кръвта на завета, който Господ постанови за вас.“ Той поръси с кръв също скинията и всички богослужебни предмети. Според Закона почти всичко се очиства с кръв и без проливане на кръв няма опрощение. И така, земните изображения на небесните неща трябваше да се очистят с такива жертви, докато самите небесни неща изискваха по-възвишени от тези жертви. Така Христос влезе не в построено от човек

свещилище, което е само предобраз на истинското, а в самото небе, за да се яви сега пред Бога заради нас. Той не възлезе, за да принася Себе Си много пъти в жертва, както първосвещеникът влиза в Светая Светих всяка година с чужда кръв – иначе Той трябваше много пъти да пострада от създаването на света. А сега, в края на времето, се яви веднъж завинаги, за да заличи греха, като се принесе Сам в жертва. И както на хората предстои да умрат един път, а след това – съд, така и Христос веднъж принесе Себе Си в жертва, за да отнеме греховете на мнозина, и ще се яви втори път, не за да става жертва за грех, а за спасение на онези, които Го очакват.

Завършваме с това, с което започнахме: Хвалението, поклонението и благодарението, като ежедневен начин на живот, отключват **всяко** останало духовно, емоционално и материално благословение!

Бог да ви благослови!